

Todistaja

Tammikuu • January 2006 No. 1 Volume 81

\$2.50 (GST INCL.)
2,25 EUROA

**Talvipäivät
Sudbury
Ontario
23.-26.02.2006**

Moitteettomuuden
lankku 2

Suokkaan Väinön
sormi 3

Jeesuksen tulemuksen
merkkejä 4

Vielä yksi vuosi 5

Jälkiä lumessa 5

Toronton Saalem
75 vuotta 6

Onnettomuusjunasta
muistomerkki 6

Floridan Kotikirkon
kuulumisia 7

Elämän iltapäivä 9

**Ugandan
Happoset
Hannu ja Milla
Lapset: Anna,
Adam ja Alex**

Jouluruoka sadoille vähäosaisille Ugandassa

TEKSTI:
MILLA HAPPONEN

Lähiympäristömme 118 perhettä (609 henkilöä) sai ikimuistoisen joulun! Listoillamme oli sokeita, halvaantuneita, poliovammaisia, aids-potilaita, hiv-positiivisia henkilöitä, orpoja, vanhuksia, pakolaisia, työttömiä, yksinhuoltajia ja erittäin köyhiä perheitä. Monien kotiolosuhteet ovat järkyttäviä, ja sanat

eivät voi välittää kaikkea näkemäämme ja kokemaamme. Raamattukoulun henkilökunta ja muut vapaaehtoistyöntekijät olivat mahtavana apuna ruokien pussittamisessa, pakkaamisessa ja jakamisessa. Ilman heidän panostaan taitaisin olla vieläkin punnitsemassa papuja! Saimme lahjoituksia eri puolilta, myös ruokalahjoituksen World Food Programilta ja se oli suurena lisänä perheille pidemmäksi aikaa. Perheet saivat maissijauhoa, soijapapuja, öljyä, CSB-puuroa (sekoite maissa ja soijaa, johon on lisätty vitamiineja), riisiä, papuja, sokeria, teetä, suolaa, pipareita, karkkia, saippuaa ja 5000 ugsh (2.3 euroa tai 2.7 dollaria US). Gideon-järjestöltä saimme lahjoituksena Uudet testamentit, Psalmi ja Sananlaskut jokaiselle perheelle. Muutamia esimerkkejä lahjojen saajista:

Maryn perheeseen kuuluu 15 henkilöä. Aviomies on toipilaana vatsahaavaleikkauksesta. Heillä on 10 omaa lasta sekä kolme orpoa, joiden äiti on kuollut aidsiin. Mary on kivenhakkaaja ja tienaa alle \$1 US päivässä. Hän ei voinut uskoa näkemäänsä, kun näytin hänelle heidän perheensä osuuden. "Tämä on suuri ihme!" sanoi Mary eikä lakannut päivittelemästä ja kiittämästä!

Jonathan on rampa. Hänen perheeseensä kuuluu vaimo ja kolme tytärtä. Listojemme tekemisen ja ruuan jakelun suorittamisen välisenä aikana marraskuun lopulla, Jonathin ainoa poika (4v) kuoli malariaan.

Proscovia on hiv-positiivinen ja on sairastellut paljon. Hänen oli vaikea puhua, koska hänen suunsa ympäristö ja nielu olivat täynnä märkiviä haavoja. Proscovian mies kuoli aidsiin. Kotona perheeseen kuuluu kolme lasta: 13 v., 11 v. ja 1v. 2kk. Heidän talonsa on risuista, mudasta

Abiyasali painoi peukalon merkkinsä kuittimme kiitollisena.

JATKUU SIVULLA 3

Todistaja

Kristittyjen avunanto tuli julki vuonna 2005

Uusi vuosi, kaksi sanaa, joihin sisältyy paljon odotusta ja toivoa. Suurin osa ihmiskunnasta odottaa uudelta vuodelta parempaa kuin edeltäjältään. Mutta onhan niitäkin, jotka katselevat vuoden vaihtumista mustat lasit silmillä, eivätkä näe alkavassa vuodessa muuta kuin tuhoa tai sen enteitä. Eikä ihme, sillä viime vuosi myrskyineen ja sotineen heitti rutkasti löylyä pessimistin kiukaalle.

Viime vuoden tuhot repäisivät yllättäen esiin ihmisissä piilevän hyvän tahdon. Tuskin maailman historiasta löytyy vuotta, jonka aikana olisi avustuksia kerätty ja lähetetty niin mahtavia määriä kuin juuri viime vuonna. Tsunamin tuhoamille alueille vietiin tavaraa lentokone- ja laivalasteittain. Ja New Orleanskin on saanut osansa avustuksista, vaikka avustuksen käyntiinpano ottikin luvattoman paljon aikaa. Joka tapauksessa viime vuosi osoitti, että ihmiset vielä välittävät toisistaan ja tahtovat jakaa omaisuuttaan ja rakkauttaan niille, jotka ovat joutuneet hädänalaiseen tilaan. On huomionarvoista, että kristilliset avustusjärjestöt ovat olleet useimmiten kärkipäässä tuhoalueilla. Tämä johtuu suureksi osaksi siitä, että useimmissa tapauksissa kristityillä on kehitysapu- ja lähetystyöntekijät jo valmiina paikan päällä. Avustusverkosto on luotu jo vuosikausia ennen katastrofia.

Tuntuu suorastaan hämmästyttävältä ajatella, että Pohjois-Amerikan suomalaisten pienellä siirtolaisjoukollakin on ollut edustajat aivan kriisien polttopisteissä. Juhani ja Irma Waarna olivat tsunamin aikaan suureksi avuksi suomalaisille Thaimaassa, ja nyt parhaillaan Lauri ja Anne Sorila koordinoivat avustusprojekteja Sri Lankassa. Ei ainoastaan hätätapauksissa, vaan jatkuvasti, seurakunnissa kerätään varoja köyhien ja sairaitten avustamiseksi milloin minnekin maailman kolkkaan. Tästä esimerkkinä mainittakoon Hannu ja Milla Happonen työ aids-orpojen parissa Ugandassa, ja Sam ja Päivi Tuokkola pitävät puskapappiseminaareja Tansanian evankelioimiseksi.

Presidentti Bush uskoo, että Irakin vapaitten vaalien tuoma orastava demokratia synnyttää rauhan ja hyvinvoinnin alueelle. Saattaa olla niinkin, mutta demokratialla on vielä pitkä ja kivinen tie edessään, ennen kuin se pääsee marssimaan kestopäällysteellä. Ollaanpa sitten hallitusjärjestelmistä mitä mieltä tahansa, niin historia on osoittanut, että demokraattisissa maissa uskonnonvapaus on muutenkin nähtävissä kuin paperilla. Toivottavasti myös Irakissa kristityt saavat tulevaisuudessa palvella vapaasti Jumalaa ilman hallituksen tai kummankaan muslimijärjestön painostusta.

Pentecostal Assemblies of Canadan (PAOC) aamukokousten kävijämäärä on ollut jatkuvassa nousussa. Vuonna 2000 aamukokouksiin osallistui 151.825 ihmistä; vastaava luku vuonna 2004 oli 185.564. Kastettujen määrä oli vuonna 2004 7.903 ja Pyhän Hengen kasteen saaneita 4.625. Luvut osoittavat, että työ Herrassa ei ole turhaa. Kaiken materialismin keskellä ihmiset sittenkin kaipaavat Jumalaa. Siksi kannattaa saarnata, tehdä nuoriso- ja lapsityötä sekä lähettää lähetysaarnajia kaikkeen maailmaan.

ERKKI AHONEN

Moitteettomuuden lankku

TEKSTI:
LAURI TOMMINEN

“Kun Jeesus näki, että hän vastasi ymmärtäväisesti, sanoi hän hänelle: ‘Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta’.”

Saddukeukset olivat tehneet Jeesukselle kompakysymyksen saadakseen hänet lankaan. Tämän keskustelun oli kuullut eräs arvokas rabbiini eli kirjanoppinut, joka todettuaan Jeesuksen vastanneen hyvin kysyjille, uskalsi hänkin sananvaihtoon. Keskustelun jälkeen Jeesus sanoi tälle kirjanoppineelle: “Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta.”

Moitteeton

Eräs taiteilija oli piirtänyt kuvan, jonka aiheen voimme ilmaista yhdellä sanalla: moitteeton. “Siinä on mitä arvokkain ja moitteettomin mies. Hän on kunnon aviomies, uhrautuva isä, avulias naapuri, väkijuomain käyttöön nähden raitis, rehellinen ja toimielias töissään.”

Hänestä sanotaan: “Hän on kaikin puolin moitteeton mies, jolla on harvinaisen hyvä luonne. Hengellisiin asioihinkaan nähden ei hän ole piittaamaton, vaan päinvastoin sellainen, joka rehellisesti pyrkii kohden taivaallisia rauhan rantoja. Hän käsittelee elämän lyhyden ja toivoo kuoltuansa pääsevänsä taivaaseen.”

Kuva kertoo kuitenkin surullisen tosiasian: Hän seisoo lankun päässä, joka ei ulotu taivaalliseen Siioniin. Lankku on liian lyhyt. Taivaallisen rannan ja hänen välillään on vielä aavaa merta, ja kultakau-punkiin on vielä palan matka. Hän on lukenut ja kuullut taivaallisista asunnoista, uskoo niihin, jopa näkee ne etäältä, mutta lankku, jolla hän seisoo, ei koskaan ulotu sinne.

Tiedon lankku

Tiedämme, kuinka tärkeä juutalaisille oli käskyjen pitäminen. Kirjanoppinut kysyikin: “Mikä on ensimmäinen kaikista käskyistä?” Kysymys kuului hänen ammatinsa piiriin. Hänen tehtävänsä oli käskyjen opettaminen kansalle.

Jeesus vastasi hänelle: “Kuule Israel; Herra meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa, ja rakasta Herraa sinun Jumalaasi kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi.” Toinen on tämä: “Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi. Ei ole mitään käskyä suurempaa kuin nämä.”

Kirjanoppinut vastasi Jeesukselle: “Oikein sanoi opettaja, totuuden mukaan...”. Hän oli viisas mies. Hän tiesi kaiken, mikä on laissa tärkeintä. Hän tiesi ja näki tien myös Jumalan valtakuntaan, iankaikkiseen elämään. Ja kuitenkin hän oli ulkopuolella. Ei tosin kaukana. Lankku, jolla hän seisoi oli vahva ja luja, mutta ei kyllin pitkä.

Kanssaihmiset katselivat kirjanoppinutta ihailen. Heidän silmissään lankku oli riittävän pitkä, sillä kykenihän hän toisiakin opettamaan ja neuvoamaan. Lähellä, mutta kuitenkin ulkopuolella.

Tieto taivasasioista ei ole vielä tarpeeksi Jumalan yhteyteen pääsemiseksi. Tieto ei ole uskoa. Kirjanoppinut tiesi ja ymmärsi! Ystäväni, tiedon lankku on liian lyhyt taivaaseen. Minä voin tietää tien Torontoon, mutta ellen koskaan käy tielle, en koskaan pääse perille.

Kerrotaan pariskunnasta, joka oli matkalle eräälle paikkakunnalle. Vaimo ajoi, ja mies luki karttaa. Tie luikerteli ja mutkitteli, ja viimein alkoi aivan

JATKUU SIVULLA 9

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smartt.com
todistaja@telus.net

TOIMITTAJA/EDITOR Erkki Ahonen
LAYOUT Keijo Sakara
OIKOLUKU Helena Rantanen
TAKASIVUN TOIMITUS Sylvia Rukkila
ALUETOIMITTAJIA Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

TOIMITUSKUNTA Erkki Ahonen, Liisa Liedes,
Osmo Pieniniemi, Eljas Rossi,
Ulla Saari, Aimo Selin, Uuno Vesanen.

YHDYSHENKILÄ SUOMESSA
Annikki Siren,
Uusi Porvoontie 693-2, 01120
Vestergskog
PUH 09-877-9114

ILMOITUSHINNAT: \$10.00 palstatuuma. Kihlaus ja
perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

KANADASSA JA USA:ssa:
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.
KANADASSA: \$24.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$30.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$34.00
USA:STA: US \$24.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$28.00
SUOMESTA: Pankkilaitoksista tilisiirtona. Sampoon nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 28 euroa.
MUISTA MAISTA:
CAD \$34.00, US \$28.00 tai 28.00 euroa.

OSOITTEITA

LCHETYSSIHTERI
Erkki Inkiläinen
119 Bergeron Crt. PO Box 5006 PMS.
South Porcupine ON P0N 1K0
(705) 235-5418 FAX (705) 235-2655
E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca

LCHETYSKASSA USA

Timo ja Eeva Nirkkonen
4205 57th Ave. South C
Lake Worth FL 33463 USA

\$2.50 (GST INCL.) 2,25 euroa

Publications Mail Agreement No. 40028608

GST No.R 121903561

Publications Mail Registration No. 09505

“We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs.”

Suokkaan Väinön sormi

Olin retkeillyt Itä-Afrikassa, Keniassa, ystäväni ja työtoverini Veikko Mannisen kanssa 1970-luvun alkupuolella. Oppaanamme ja ajurinamme toimi lähetysaarnaaja Åke Söderlund, joka kyyditsi meitä pitkin ja poikin tätä mielenkiintoista ja ystävällistä maata. Olimme käyneet Ugandan puolellakin rohkaistessa ja vahvistamassa sikäläisiä uskovia, jotka olivat joutuneet maassa valitsevan tilanteen takia eristetyiksi Keniassa olevista uskonystävistään ja jääneet sinne kuin autiolle saarelle.

Olimme käyneet Mehrumaassa toteamassa herätyksen räjähdysmäistä eteenpäin menoa ja olimme tutustuneet myös siihen vaikeaan, arvokkaaseen työhön, jonka sisaret Pohjanpelto ja Kupiainen olivat alkukantaisessa Turkanamaassa alkaneet.

Nyt olin jälleen Åke Söderlundin kyydissä. Tie kiemurteli väliin vuorilla lähes kymmenentuhannen jalan korkeudessa, pudoten sitten alas viljaviin laaksoihin, joissa mustien majat kyyhöttivät kuin muurahaispesät pienten maissipeltotilkkujen ympäröiminä.

- Hei! Katso tuonne oikealle laaksoon! huudahti Åke ohjauspyörän takaa.
- Näetkö tuon teltan tuolla laaksoissa, vajojen keskellä? hän kysyi.
- Näenpä hyvinkin, vastasin. -

Pastori Väinö Suokas pianonsa ääressä. Suokas menetti tapaturmassa sormensa. Siitä tuli siunausten sormi Afrikkaan.

Me kutsumme tuota telttaa Suokkaan Väinön sormeksi, selitti Åke hyväntuulisesti.

- Onpa sillä nimi, ihmettelin.
- Kyllä minä Suokkaan Väinön

tunnen, mutta en ole tiennytkään, että hänellä on sormi Afrikassa, yritin laskea leikkiä.

- Katsos tuolla teltalla on oma historiansa, Åke jatkoi vakavana.

Väinö Suokas, siellä Amerikassa, oli menettänyt vasemman kätensa etusormen tapaturmaisesti ja saanut siitä jonkinlaisen korvauksen. Korvausrahat hän lähetti meille ja kehotti niillä rahoilla hankkimaan kokousteltan. Teimme työtä käskettyä, ja tuossa se teltta nyt seisoo. Se alkaa olla jo heikossa kunnossa, sillä päivän-tasaajan aurinko ja rankat sateet ovat sitä kovin kourin koetelleet. - Mutta kuulehan! Åke jatkoi. - Tuossa teltassa on pelastunut satoja ihmisiä. Sen avulla olemme avanneet monta uutta paikkaa, joissa nyt on elinvoimaiset seurakunnat. Se sormi on ollut valtavi-

en siunausten sormi! Matkamme jatkui, maisemat muuttuivat alinomaa samoin kuin puheenaiheemmekin, mutta Suokkaan sormi painui syväle muistini kammioihin. Ja silloin tällöin se pulpahtaa esiin, joskus hyvinkin odottamattomissa tilanteissa. Joka kerta sitä muistaessani, joudun pohtimaan ongelmista vaikeinta, kärsimysten ongelmaa.

Olen elämäni varrella tavannut niin monia uskovia, jotka luulevat, että helppoin ja ulkonaisesti menestyksellisin elämä on uskovalle paras elämänmuoto. Olenpa kuullut joidenkin saarnaavankin näin: - Jos olet uskossasi vilpiton, tottelet Herraa ja toteutat aina hänen tahtoaan, ei mikään vaiva lähesty mahaasi. Sinä saat rikkaut-

ta, menestystä ja vaikutusvaltaa ja pysyt myös terveenä ruumiisi puolesta. Ja kun sitten tällaista opetusta saaneet joutuvat elämässään vaikeuksiin, alkavat he etsiä vikaa itsestään tai sitten käyvät kärsimättömiksi ja pettyneinä syyttävät Jumalaa, joka on muka pettänyt heidät, eikä olekaan heidän hyvästä uskonvaelluksestaan huolimatta antanut heille sitä menestystä ja elämän helppoutta, jota oli muka heille luvannut.

Kaikkein pahinta on kuitenkin se, että joku helpon elämän makuun päässyt uskova, alkaa halveksia ahdistusten ja vaikeuksien keskellä taistelevaa kansamatkaajaa ja etsiä hänen elämästään ja uskonvaelluksestaan vikaa hänen heikkoon ulkonaiseen menestykseensä. Tällainen on suorastaan kohtuutonta.

En tämän kirjoituksen puitteissa kykene antamaan vastausta kärsimyksen ongelmaan, sillä ongelman ydin jää meiltä syvimiltä osiltaan peittoon, mutta haluaisin sanoa kuitenkin sen, että ulkonainen menestys, hyvinvointi ja Jumalan mielisuosio eivät ole keskenään suoraan verannollisia. Hyvä on meidän muistaa Jeesuksen sanoja: "Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, hän karsii pois: ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa."

EINO AHONEN

JATKOA ETUSIVULTA

Jouluruoka sadoille vähäosaisille Ugandassa

ja laudanpätkestä kyhätty maja, joka ei pidä sadetta loitolla. He eivät olleet syöneet kahteen päivään, koska heillä ei ollut varaa ostaa ruokaa. Proscovia aloitti heti onnellisena keittopuuhat!

Sunday on 10 vuotias rampa ja monivammainen poika, joka 3-vuotiaana halvaantui hoitovirheen tähden. Muslimiperheeseen kuuluu Sundayn lisäksi yksinhuoltaja äiti, sisar ja veli. He asuvat mutamajassa, jossa on yksi huone. Äiti myy paistettuja perunoita kadulla saadakseen varoja perheelleen.

Allen ja hänen miehensä ovat hiv-positiivisia. Viimeaikoina he molemmat ovat sairastelleet paljon. Perheen lapset ovat kaikki alle 10-vuotiaita. Kun menimme tähän savimajaan, ovella odotti perheen 4-vuotias pikkupoika. Hän kertoi äitinsä menneen lähellä olevaan klinikkaan, jonne hän opasti meidät. Tavattuamme Allenin palasimme heidän kotimajalleen viemään ruokaa. Olimme totaalisen yllättyneitä, kun löy-

simme pienet kaksostytöt (6kk) pimeästä majasta yksin jätettynä ja makaavan sängyssä omissa ulostuksissaan. Tytöt näyttivät kyllä terveiltä, mutta ovat todennäköisesti hiv-positiivisia.

John on poliovammainen ja saa elantonsa kaupungilla kerjäämällä. Ryömiessään eteenpäin, hänellä on varvastossut käsissään suojelemassa kämmeniä. Johnilla on vaimo ja yksivuotias pikkupoika.

Salaemani on 70-vuotias poliovammainen muslimimies, joka kulkee kepin avulla. Hän ja hänen iäkäs vaimonsa ovat huoltajia kuudelle lapsenlapselleen, joiden vanhemmat ovat kuolleet aidiin.

Imaculate on leski. Hänen miehensä kuoli aidiin. Hän on itsekin hiv-positiivinen ja saa immuniteettia kohottavaa ARV-lääkitystä. Hänellä on kaksi tytärtä ja poika. Perheeseen kuuluu myös kolme-vuotias Fiona-tyttö, joka on orpo (sukulaistytty). Kun veimme joululahjaryuun heille,

Imaculate oli kaupungilla. Seuraavana aamuna hän tuli kiittämään meitä henkilökohtaisesti. "Tämä on suuri Jumalan ihme!"

Abiyasali on sokea seitsemän lapsen isä. Hän on yksinhuoltaja, joka asuu perheensä kanssa mutamajassa. Hänen vaimonsa jätti heidät. Perhe on päivittäin riippuvainen ihmisten hyväntekeväisyydestä. Abiyasali painoi peukalon merkkinsä kuittiimme

kiitollisena.

Joy ja hänen seitsenhenkkinen perheensä olivat iloisia saamastaan ruoka-avusta. Saatuaan ruokalahjoituksen, Joy (ilo) meni vielä illalla kiittämään kolleegaani erikseen. Apu oli tärkeä perheellemme, jossa on ollut työttömyyttä jo pitkän aikaa.

Näiden kuvien ja sanojen kautta haluan välittää teille kaikille jouluruokalahjoituksen saajien

Joy ja hänen seitsenhenkkinen perheensä olivat iloisia saamastaan ruoka-avusta

lämpimät kiitokset! Te olette olleet ihmeiden tekijöitä monille perheille jouluna! Itse tulini todella siunatuksi, kun näin niin monta kiitollista ja onnellista lahjan vastaanottajaa. Se olikin paras joululahjani!

MILLA HAPPONEN

Aulis Lappalainen jatkaa Jeesuksen tulemuksen merkkien tarkastelua Osa 2

Jeesuksen tulemuksen merkkejä

Apostoli Paavali kirjoittaa toisessa kirjeessään tessalonikalaisille, luvussa 2, Jeesuksen tulon yhteydessä ilmenevistä asioista, joita on hyvä tarkastella lähemmin.

“Mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttyä ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä.” Tästä käy ilmi, että Tessalonikassa oltiin järkyttyneitä. He eivät peljänneet Jeesuksen tuloa; sitä he odottivat hartaasti. Se mitä he pelkäsivät, oli Herran päivä. He luulivat jääneensä siihen aikaan.

Paavali selittää, mitkä asiat täytyy tapahtua ennen kuin Herran päivä voi tulla. 1. Luopumus. 2. Laittomuuden ihmisen täytyy ilmestyä. 3. Pidättävä tekijä täytyy poistua laittomuuden ihmisen tieltä.

Laittomuuden ihminen

Niitten ihmisten, jotka ovat jääneet maan päälle siihen aikaan, pitäisi helposti tunnistaa tämä laittomuuden ihminen neljännessä jakeessa olevien merkkien perusteella:

“Tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä Jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppe-

liin ja julistaa olevansa Jumala.”

Nämä asiat tapahtuvat vasta seitsemän vuoden vaivanajassa, ja “vastustajan” temppeliin meno on puolivälissä tätä aikaa. Ennen kuin laittomuuden ihminen voi ilmestyä, sitä pidättävä este on poistuttava.

Pidättävä tekijä

Jae 7: “Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa, jalka vain tulee tieltä poistetuksi se este, joka vielä nyt pidättää”. Luvun alussa Paavali mainitsee uskovien kokoontumisesta Herran tykö. Tämä kokoontuminen tapahtuu siten, että uskossa kuolleet nousevat ylös ensin, ja sitten elossa olevat uskovat nousevat ylös pilviin, ja sen jälkeen uskovat saavat olla aina Herran kanssa. Tämän tapahtuman ajankohta on tuntematon, vaikka sen lähestymisen merkit ovat kylläkin jo näkyvissä.

Paavalin kirjeestä roomalaisille saamme lisävaloa asiaan: “Sillä minä en tahdo, veljet - ette olisi oman viisautenne varassa - pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus - hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on sisälle tullut.” Room. 11:25.

Israel on tänä päivänä osaksi paatuneessa tilassa. Tämä paatumuksen tila kestää siihen asti, kunnes muista kansoista pelastettujen luku on täysi. Kun se luku täyttyy, aika muuttuu. Apostolien tekojen viidennessätoista lu-

vussa (jakeet 14-16) selvittelään samaa asiaa näin: “Simon on ker-tonut, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanain puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimelleen. Ja tämän kanssa pitävät yhrä profeettain sanat, sillä näin on kirjoitettu: ‘Sen jälkeen minä palajan ja pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan; minä korjaan sen repeämät ja nostan sen jälleen pystyyn.’” Tämä mistä Simon Pietari kertoo, tapahtui Korne-liuksen kodissa, missä Herra pelasti ja kastoi ensi kerran Pyhällä Hengellä pakanakansoihin kuuluvia ihmisiä. Pakanain pelastettujen luku ei vielä ole täysi. Kun se täyttyy, tapahtuu ylösotto. Este poistuu, laittomuuden ihminen ilmestyy ja alkaa aika, kun Daavidin huonetta eli Israelia aletaan jälleen korjata ja rakentaa.

Luopumus

Ennen kuin Herran päivä voi tulla, täytyy ensin tapahtua luopumus, joka yhdistetään erheellisesti seurakuntaan. Tämä luopumus tapahtuu kuitenkin vasta vaivanajassa, ja seurakunta on jo silloin ylhäällä. Kun tämä este poistuu laittomuuden ihmisen tieltä, niin “siltoin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä. Tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä.”

Kun tämä laittomuuden ihmisen ilmestyy, on kysymys suu-

resta eksytyksen ajasta. Laiton menee Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa jumala ja lisäksi tekee tunnustekoja ja ihmeitä. Uskon, että kun luopumuksesta puhutaan lopunajan yhteydessä, niin sillä tarkoitetaan juutalaisia, jotka siihen aikaa ottavat vastaan antikristuksen Messiaana. Jeesus julisti: “Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan. Jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan.” Joh. 5:43.

Kenelle erikoisesti kuuluu seitsemän vuoden vaivanaika?

Paavali jatkaa kirjoitustaan laittomuuden ihmisen ilmestymisestä: “...ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden, et-teivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen.”

Jotkut odottavat suurta herätystä sen jälkeen, kun seurakunta on otettu ylös pilviin Herraa vastaan, mutta tämä seitsemän vuotta on erikoinen koston ja vihan aika niille, jotka eivät ottaneet pelastusta vastaan silloin kun sitä tarjottiin. Ja Jumala lähettää heille eksytyksen, että he uskovat valheen. Tätä Jumalan lähettämää eksytyksen aikaa on vaikea saada käännettyksi suureksi herätykseksi, missä ihmisiä pelastuisi suurin

joukoin!

Herran päivä

Se Herran päivä, mitä Tessalonikassa peljättiin ja luultiin sen jo alkaneen, on todella peljättävä ja hirmuinen. Profeetta Jesaja kirjoittaa: “Katso Herran päivä tulee, tulee armottomana, tulee kiivaus ja vihan hehku, tekemään maan autioksi ja hävittämään siitä sen syntiset. Sillä taivaan tähdet ja Kalevanmiekat eivät loista valollansa, aurinko on pimeä noustessansa, kuu ei kirkkaana kumota. Minä kosten maanpiiril-le sen pahuuden ja jumalattomille heidän pahat tekonsa; minä lope-tan julkeitten kopeuden ja painan maahan väkivaltaisten ylpeyden.” Jes. 13:9-11

Em. on vain yksi kohta siitä, mitä Herran päivänä tapahtuu. Tämä seitsemän vuoden ajanjakso on täynnä monenlaisia vitsauksia. Kun yksi loppuu, niin toinen alkaa, mutta varsinainen Herran päivä, se suuri ja peljättävä, on vasta siihen aikaan, kun kaikki kansat kokoontuvat Harmagedonille.

Ne, joilla on henkilökohtainen usko Jeesukseen omana Vapahtajanaan ja saaneet syntinsä anteeksi, ovat hyvässä asemassa. Jumalan ja heidän välillä ei ole enää vihollisuutta, eikä Jumalalla ole heille mitään kostettavaa. He saavat vain odottaa ylösottoa, kun Jeesus tulee pilviin heitä vastaan, ja sen jälkeen lupaus kuuluu: “He saavat aina olla Herran kanssa.”

AULIS LAPPALAINEN

Jakso 76

Sanan seurassa

Saara Rossi

Silloin tällöin ystäviä tavatessani kertoilen heille tapahtumista, joita sattui ollessani lähetystyössä sekä Singaporessa että Taiwanissa. Mutta ennenkuin kerron sinullekin erään niistä, otamme kohdan Raamatusta, joka kertoo murheellisesta Mariasta Jeesuksen haudalla. “Maria seisoi haudan edessä ulkopuolella ja itki.” Joh. 20:11.

Nykyhetki hänen elämässään oli surua täynnä, mutta jae 14 sanoo, että hän, Maria, “kääntyi taaksepäin ja näki Jeesuksen.”

Vaikka tämä hetki elämäs-

sämme saattaa olla monenlaisten murheiden ja vaikeuksien täyttämä, ja voi tuntua, ettei niistä ole ulospääsyä, mutta jälkepäin voimme huomata, että kaikki oli sittenkin parhaaksemme. Usein juuri vaikeuksien kautta Jumala johdattaa meitä.

Jouduin työhön Taiwaniin sen tähden, että Singaporessa sairastuin pahaan ihottumaan ja lääkärin ehdotuksesta menin Taiwaniin kokeilemaan sitä ilmasto. Singaporessa ilma on kuumaa ja kostea ympäri vuoden, kun taas Taiwanissa on talvikuukausina

jonkin aikaa viileää, ja silloin iho saa levätä ainaisesta hikoilusta. Jumalan kiitos! Kestin tuon kokeen ja olin siellä työssä kymmeniä vuosia.

Jos murheet ja vaikeudet eivät koskaan kohtaa meitä, luulemme, ettemme apua tarvitsekaan. Jumala unohtuu, ja katseemme kiintyy tähän ajalliseen. Mutta Jumala rakkaudessaan sallii eteemme tulla asioita, joista emme pidä ja hädässämme silloin käännyimme Jumalan puoleen apua anoen. Ja apu tulee aikaan. Sanoohan Sana: “Anokaa, niin teille annetaan, etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.” Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.

Vaikeudetko hyödyksi!

Uskon kautta Jeesukseen saamme avun elämämme vaikeimpiinkin tilanteisiin, kun jätämme elämämme kaikkineen hänen huomaansa. Mitään ei tapahdu hänen sallimattaan. ‘Kaikki parhaaks koituu niille, jotka häntä rakastavat’. Ja taas kerran kiitos täyttää sydämemme hänen avustaan.

Vaikeudet ja niiden voittaminen Jumalan avulla eivät vain ole hyödyksi meille itsellemme, vaan vaikeuksien keskellä opimme ymmärtämään toisia vaikeuksissa olevia.

Toisessa kirjeessään korinttolaisille Paavali kirjoittaa luvussa 1 jakeissa 3-4: “Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuk-

sen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala on meitä itseämme lohduttanut, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisissa ahdistuksissa ovat.”

Emme tiedä, mitä alkava vuosi tuo tullessaan, mutta on turvalista todeta, ettei mitään tapahdu Jumalan sallimatta. Eikä Jumala salli meille vaikeuksia noin vain, vaan kaikella on oma tarkoituksensa, joka on oleva meille hyödyksi, eikä vain meille itsellemme, vaan toisillekin vaikeuksissa oleville, jotta voisimme myötäelä ja olla tukena heille, jotka apua ja lohtua tarvitsevat.

Sirkka Saarinen nappasi kuvan joulujuhlasta.

Joulunalusaika on kirkkoelämässä kiireistä aikaa. Adventin sanoma on: odota ja valmistaudu suureen juhlaan! Monelle joulun odotus on kovaa aikaa ja työnteolla ei ole määrää. Kiirettä riittää kirkossakin. On monia vanhuksia, joita käydään katsomassa ja viedään joulukukkia. On pikkujoulujuhlia, vähän suurempia ja oikein suuria juhlia. Kaiken aiheena on Jeesuksen syntymä.

Saalemin joulukonsertti

Kun joulukuun 11. päivä alkoi vaihtua hämyiseksi illaksi, lumisade yritti peloitella matkaan lähtijöitä, mutta asettui kuitenkin kunnioittamaan tätä suurta vaivannäköä. Hyvissä ajoin poliisi tuli vahtipaikalleen ja piti huolen siitä, että kaikki autoilijat saivat kääntyä turvallisesti Saalemiin ja jalankulkijat ylittää vilkkaan kadun ilman vaaraa.

Kiireiset, koteihinsa palaavat ihmiset ihmettelivät, mistä pysähdys liikenteessä johtui, sillä eihän Saalemin kohdalla tavallisesti ole poliisia. Nyt piti odottaa, ja Saalemin joulujuhlaan menijöillä oli etujoukko. Joku siellä vähän ehti tööttäilläkin autonsa torvea, mutta ei auttanut muu kuin odottaa, vaikka olisikin ollut kiire jo kotiin.

Kirkkaina palavat soihdut keskellä katua osoittivat tietä Saalemin joulukonserttiin. Parkkipaikka täyttyi pikaisesti, ja pian kirkon eteinen oli kuin survottu täyteen juhlaavieraita. Puheen humina oli valtava ja "tervetulua" sekä "hyvää joulua" toistui ja toistui.

Temppeli täyttyi viimeistä sijaa myöten,

ja kansa hiljentyi ensimmäisten sävelten soidessa. Valot himmennettiin minimiin. Kuvat ja tekstit välhtelivät seinällä riippuvaan valkokankaaseen, ja tunnelma oli juhlallinen.

"Arvokasta hyvin harjoiteltua ohjelmaa," kuulin jonkun toteavan ja toiselta taholta kuului: "Teillä osataan laulaa" ja "Kyllä kannatti tulla". Konsertin jälkeen ahtauduttiin alasaliin kahville. Paikat täyttyivät sielläkin. Kirsi Mynttinen apulaisineen oli laittanut kahvipöydän herkkuihin. Kyllä näytti olevan hyvä kielen keli, kun saatiin kahvia. Joulukonsertti on ollut Saalemin vuotuinen suurtaapahtuma ja kohta kolmekymmentä vuotta.

Eläkeläisten joulujuhla

Onhan meillä tapahtunut muutakin hauskaa. Iloinen eläkeläisten joukko koontui 26.11. omaan joulujuhlaansa. Se oli kuin minikirkko konsanaan. Tässä pienessä "seurakunnassa" tiedetään tarkkaan, missä kukin on, jos jotkut eivät ole paikalla, eri puolilta salia kuuluu: "Ne ovat menneet matkoille!" "Niille on tullut vieraita!" "Hän on huonossa kunnossa!" Tällaisten lausahdusten myötä kaipasimme poissaolevia.

Raamattu on keskeinen kirja. Siitä on jokainen eläkeläinen kiinnostunut. Sen sanoma on aina uusi ja tuore. Eläkeläisten piiri on kuin taivaan odotushuone. Tätä kautta on monia saateltu suurelle portille. Niitä on vielä paljon, jotka odottavat sinne pääsyä. Hyvää jatkoa ja tervetuloa uudet tulokkaat eläkeläisten piiriin.

RA-SI

Jälkiä lumessa

Eräässä Avainsana-lehdessä oli otsikko, joka pysähdytti: *Jäljen jättävä sana*. Tästä ikkunastani näen puhtaassa lumessa peuran jälkiä. Vaikka en aina peuroja näe, jäljistä tiedän niiden käyneen syöttöpaikalla.

Jumala on antanut ihmisille ihmeellisen taidon kommunikoida, puhumisen taidon. Puhumme mitä kieltä tahansa, tiedämme tulevamme ymmärretyksi. Osaamme käyttää sanoja. Oletko tullut ajatelleeksi, että myös sanat jättävät jälkiä? Ne eivät aina ole näkyviä niinkuin peuran jäljet hangessa, mutta jälkiä kuitenkin.

Jeesus sanoo: "Sydämen kyllyydestä suu puhuu" ja "sydäimestä lähtevät pahat ajatukset..." - ja varmasti myös hyvät ajatukset, jos sydän on pesty puhtaaksi Jeesuksen sovintoverellä.

Ensin siis ovat sydämen ajatukset, ne tulevat suusta sanoina - ja jättävät jälkensä niiden sydämiin, ajatuksiin ja mieliin, jotka niitä kuulevat. Sinä, joka olet joskus haavoittunut jonkun ajattelemattomista tai

tahallisista sanoista, tiedät ja tunnet, että sanat ovat jättäneet sisimpääsi jälkiä. Olet varmaan kiitollinen niistä sanoista, jotka ovat elämäsi kannustaneet, auttaneet ja siunanneet. Ne ovat kauniita hyviä jälkiä. Sanat voivat siis tehdä joko tuhoisia tai siunaavia jälkiä elämäämme.

Apostoli Jaakob kirjoittaa kirjeessään: "...kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää." Mutta, kiitos Herralle! Jumala voi. Jeesuksen veri puhdistaa ja kesyttää myös ihmisen mielen ja kielen. Pyhä Henki on annettu meille opettajaksi, neuvonantajaksi ja nuhtelijaksikin, että oppisimme vaeltamaan Jumalan tahdon mukaisesti eli elää ja käyttää sanoja niin, että siunauksen jälkiä jäisi monen ihmisen elämään.

RITVA SAUKKO

Vielä yksi vuosi

Luukkaan evankeliumin 13. luvun alussa sanotaan: "Samaan aikaan oli saapuvilla muutamia, jotka kertoivat niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhriensa vereen. Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisemmät kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat kärsiä tämän? Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte. Taikka ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni Siloassa kaatui heidän päällensä, luuletteko, että he olivat syillisemmät kuin kaikki muut ihmiset, jotka Jerusalemissa asuvat? Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte."

Kun ajattelen näitä jakeita, tulee mieleeni tsunamin aiheuttama katastrofi, joka tapahtui vuosi sitten Kaukoidässä, ja hurrikaanin tuhot Amerikan etelävaltioissa viime aikoina. Ovatko nämä, joille nämä onnettomuudet sattuvat, syntisemmät tai syillisemmät kuin muut? Em. raamatunkohdan perusteella uskon, että Jeesus sanoisi: Eivät olleet! Ja hän varmaan lisäisi siihen niinkuin silloinkin: "Ellette tee parannusta samoin tekin kaikki hukutte!"

Kun seuraamme Jeesuksen puhetta eteenpäin, hän teki yhteenvedon kertomalla vertauksen, joka puhuu yksilöihmisen asemasta tuomarin (Jumalan) edessä. Jumala käsittelee aina ihmistä yksilönä. "Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna viinitarhassaan; ja hän tuli etsimään hedelmää siitä, mutta ei löytänyt. Niin hän sanoi viinitarhurille: 'Katso, kolmena vuotena minä olen käynyt etsimässä hedelmää tästä viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois; mitä varten se vielä maata laihduttaa?' Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi; sillä aikaa minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä. Ehkä se ensi vuonna tekee hedelmää; mutta jos ei, niin hakkaa se pois'."

Tässä vertauksessa Luoja on selvästi omistaja, ja me ihmiset olemme viikunapuita, ja Jumalalla on oikeus odottaa hedelmää. Mitä hedelmää? Mitä hän tällä tarkoittaa? Vastaus löytyy Apostolien teoista: "Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säättänyt heille määrätty ajat ja heidän asumisensa rajat, että he etsisivät Jumalaa." Apt. 17:26.

Ihminen on luotu olemaan yhteydessä Jumalan kanssa. Sitä varten meidät on luotu. On aikoja, jolloin Jumala kutsuu voimakkaammin: joskus nuoruudessa, joskus keski-iässä, joskus jopa vanhuudessa. Ja silloin kun Jumala kutsuu ja taivas on lähellä, on hyvä ottaa vaari hänen kutsustaan. Jos olet kulkenut Jumalan kutsun ohitse, tee niinkuin eräs saarnamies kehotti: "Tule sillä vanhalla kutsulla, se on vieläkin voimassa!"

Viikunapuussa, josta edellä luimme, ei ollut hedelmää, ja käsky oli annettu: Hakkaa se pois! Puun tarkoitus oli kantaa hedelmää. Siksi se oli istutettu, ja nyt olisi pitänyt jo olla hedelmää. Tuomio oli jo an-

nettu, mutta oli yksi, joka rukoili ja anoi: "Anna vielä yksi vuosi, minä kuokin ja lannoitan" - hoidan ja hoivaan. Tämä puutarhuri rakasti puuta. Hän rakasti niitä, jotka olivat tuottaneet hedelmää ja tätäkin, jossa ei hedelmää ollut. Tässä vertauksessa puutarhuri on selvästi meidän Herramme Jeesus Kristus, hän, joka antoi henkensä meidän edestämme. Hän rukoilee meidän puolestamme, anoo ja antaa aikaa. Vielä yksi vuosi, jonka aikana Pyhä Henki kutsuu, tekee hellästi työtään ja odottaa kärsivällisesti. Jospa vielä sittenkin tulisi parannuksen hyvää hedelmää.

Johannes saarnatessaan kehotti: "Tehkää parannuksen soveliaita hedelmiä." Matt 3. Ja samassa luvussa hän julistaa: "Jo on kirves pantu puitten juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen."

Jumalalla, puutarhan omistajalla, on oikeus odottaa hedelmää. Jos sitä ei ole, hänellä on myös oikeus hakata puu ja heittää se tuleen. Mutta suuressa armossaan Jumala antaa aikaa.

Apostoli Paavali puolustautuessaan kuningas Agrippan edessä sanoi: "...saarnasin koko Juudean maalle ja pakanoille parannusta ja kääntymystä Jumalan puoleen, ja että he tekisivät parannuksen soveliaita tekoja." Apt. 26:20 Tämä on se hedelmä, jota Jumala odottaa - parannuksen soveliaita tekoja ja kääntymistä Jumalan puoleen. Tilinteon päivä voi tulla suuren tapaturman tai hiljaisen sairassuuteen kautta. Kysymys on ainoastaan: Löytyykö parannuksen hedelmää? Mikä on ihmisen suhde Jeesukseen?

Pietari kirjoittaa: "Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, niinkuin muuttamat pitävät sitä viivyttelimenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen." 2. Piet. 3:9. Jumalan tahto on, että kaikki tulevat parannukseen. Jaakob kirjoittaa: "...olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen."

Jumala on kuin peltomies. Hän odottaa maan kallista hedelmää. Voi kuinka hartaasti ja kärsivällisesti hän onkaan odottanut. Jo ennen vedenpaisumusta Jumala odotti, kun Nooa saarnasi ja rakensi arkia. Lopulta ei ollut muita kuin Nooan perhe, joka pelastui. Samoin on tänä päivänä, Jumala on pitkämielinen ja hän antaa vielä aikaa, armonaikaa. Mutta niinkuin kävi Noan päivinä; arkin ovi suljettiin ja aika loppui. Samoin on tänä aikana. Lauluntekijä on runoillut oikein: "Armon päivä jo iltahan painuu, Hengen kutsu myös kohta vaikenee."

Mutta armon päivä ei ole vielä päättynyt, eikä Hengen kutsu ole vielä vaiennut. On vielä tämä päivä. Huomista emme voi luvata. Lauluntekijä jatkaa:

"Kuule kirkasta laulua joukon, joka taivaaseen kilvoittelee!

Tahdathan, tahdathan päästä kotihin luo Jumalan?"

PAAVO KORPELA

Pastori Paavo Korpela piti juhlapuheen. Oivallisena tulkkina toimi tohtori Heka Ylänkö (vas.)

Toronton Saalemissa kokoonnuttiin 19.-20.11. teeman alla "Juhlimme Jumalan uskollisuutta". Seurakunnan pitkä historia esitettiin sanojen, kuvien, laulujen ja puheiden kautta.

Koko alakerta oli yhtä valokuvanäyttelyä. Lähetysnäyttelyhuoneessa oli paljon esineitä ja vanhoja kuvia lähetyksentiltä, pääasiassa Afrikasta. Lauantai-ilta, jonka johti Miriam Kemppainen, oli suunniteltu perhejuhla. Tilaisuuden erikoispiirtenä oli muistelmat eri vuosikymmeniltä.

Oli mielenkiintoista kuulla, miten seurakunta toimi alussa. 50-luvun muistelmat

esitti Anja Mynttinen, jonka muistikuvat alkoivat siitä, kun perhe muutti Torontoon 1956. Rahastonhoitajan raportti, "tuloja on ollut 13 dollaria ja kaikki on mennyt", ja monet muut asiat saivat meidät nauramaan sydämen pohjasta. Asiakokouksessa saatettiin kuulla: "Jaa siellä on Varpaan sormi pystyssä!" Kalevi Mynttinen kirjoitti uhrikuitit jokaisen kokouksen lopussa. Pyhäkoulutyö aloitettiin jo silloin.

Seuraavan vuosikymmenen raportin esitti Reino Partanen. Silloin koettiin voimakkaan siirtolaisuuden aikaa. Perheitä muutti paljon Torontoon, niiden joukos-

Toronton Saalemseurakunta 75 vuotta

sa myös uskovaisia, jotka hakeutuivat seurakunnan yhteyteen. Ja joukko lisääntyi niin, että paikat kävivät pieniksi ja piti rakentaa uutta.

70-luvulla muutettiin Bayview Avenuelle. Siitä ajasta kertoi Matti Varvas. Rakennustontti löytyi parhaalta paikalta, jossa nyt kirkkomme sijaitsee.

80-luvun tapahtumista kertoi Kirsti Korhonen ja 90-luvusta Osmo Pieniniemi. 2000-luvulle tultaessa seurakunnan toimintaa ovat koetelleet monenlaiset muutokset. On tullut mm. kaksikielisyys ja sen mukana tuplakokoukset sunnuntaiaamuisin. Vuosituhannen alussa ostettiin myös kiinteistö naapuritontilta pastorin asunnoksi. Pia Neale (Alanko) luotsasi meitä tälle vuosikymmenelle ja neuvoi ottamaan rauhallisesti kaikki muutokset, pysymään yhteishengessä ja rakentamaan seurakuntaa tuleville polville. Pia on ollut ahkerasti mukana lastentyössä ja leireillä, joten hänen huolensa siitä, miten huomispäivä seurakunnalle valkenee, on ihan ajankohtainen.

Ilosanoma-kuoro lauloi Pian johdolla ja Eläkeläisten kuoro Mirjamin johdolla. Lopuksi siirryttiin alasaliin kahville. Siellä iloinen puheensorina täytti paikat, kun tutkittiin valokuvia ja lähetysnäyttelyä.

Sunnuntain päiväjuhla oli virallinen 75-vuotisjuhla kutsuvieraineen ja juhlapuheineen. Sekakuoro, Saalemin laulajat, lauloivat vaikuttavan "Ja mä näin uuden taivaan". Vanhimmisto seisoi lavalla, kun Ismo Nakkila kehotti seurakuntaa rukoilemaan vanhimmiston ja seurakunnan toiminnan puolesta.

Monien seurakunnalle tuotujen tervehdysten jälkeen Pohjois-Amerikan suomalaisten helluntaiseurakuntien esimies Paavo Korpela piti juhlapuheen. Korpelan puheen johtoteemana oli Joosuan luja päätös, jonka hän esitti Israelin kansalle: "...mutta minä ja minun perheeni palvelemme Herraa." Korpela kehotti juhlakansaa Joosuan tavoin palvelemaan kokosydämisesti Herraa. Meidän pitäisi oppia virheistä, jos emme opi virheistä, ei niitä kannata tehdä! Juhlan johti Juha Mynttinen, tulkkina Heka Ylänkö.

Sitten olikin aika siirtyä alasaliin juhla-aterialle. Siellä odotti herkkupöytä karjalampaisteineen. Tarja Silegren monine apulaisineen oli tällä kertaa emäntävuorossa. Kiitos meidän kaikkien puolesta. Juhlassa vaikutti iloinen ja kiittollinen mieli Jumalan uskollisuudesta seurakuntaa kohtaan.

RA-SI

Onnettomuusjunasta on tullut muistomerkki

Kaksi vanhaa, rusikoitua ja ruosteista linja-autoa pysähtyy yllättäen, merkkiä näyttämättä. Ihmiset ryntäävät ulos saranoillaan löysästi riippuvan oven raosta. Colombosta Galleen johtavalla tiellä liikennöivistä autoista lähes jokainen pysähtyy tähän kohtaan. Meren puolella tsunamin aiheuttama tuho on vielä selvästi nähtävänä. Raunioituneita taloja, juurineen irti tempautuneita palmuja ja kalastusveneiden keuloja. Vesipuhvelit palaavat pelloilta ja jatkavat kulkuaan pientä polkua edeten. Seuraamme linja-autosta lähteneitä ihmisiä. Kohta edessä on suuri ihmisjoukko. Suurin osa seisoo hiljaisena katsellen eteensä. Muutamat istuvat vakavina ruskeassa, ruohottomassa maassa. Rata pääkaupungista kauas kaakkoisrannikolle kulkee tästä.

Rautatien viereen on nostettu toiselle kiskoparille junavaunuja. Veturi vaunuineen tuli tutuksi kaikkialla maailmassa television uutislähetyksistä. Tsunamiaallon iskiessä juna oli tulossa Colombosta ja lähestyi Hikkaduwa. Vaikka kiskot ovat noin sadan metrin päässä rannasta ne ovat kuitenkin mutkalle vääntyneitä.

- Juna olisi ilmeisesti selvinnyt

Osa onnettomuusjunan vaunuista on nostettu kiskoille varsinaisen radan viereen. Tämä on maailman suurimpiin kuuluvan junaonnettomuuden näyttämö

aallosta, ellei kiskoilla olisi ollut muutamia, aallon katolleen viskaamia autoja. Junissa on täällä aina liikaa matkustajia. Tapaninpäivänä ihmisiä oli tulossa kotiin pääkaupungissa asuvien sukulaisten luota. Kylän asukkaat olivat paniikissa. Aalto heitteli ihmisiä kohti viidakkoa. Kyläläiset ajat-

telivat, että juna pysyisi pystyssä. He kiipeilivät vaunujen katoille. Sisään ei enää mahtunut. Juna kuitenkin kaatui. Kerrotaan, että tämä junaonnettomuus on maailman suurimpia. Kuolleiden lukumäärää ei tiedetä. Toiset sanovat tuhannen ihmisen menehtyneen, toiset kaksituhatta ja vieläkin

suuremmasta määrästä on puhuttu. Vaunujen katoilla olleita kyläläisiä kuoli 137, kertoo Arthur de Zoyza.

Palmu tuli ikkunasta kirkkoon

De Zoyza on vastuussa suuren Sri Lankalaisen, kristillisen

kansalaisjärjestön tsunamiavun jakamisesta ja talojen uudelleenrakentamisesta. Hän oli paikalla onnettomuuspäivän iltana. - Annoimme välittömästi hätäapua ihmisille. Pian kävi selväksi, että emme yksin kykene huolehtimaan avun tarpeessa olevista. Nopeasti saimme kuitenkin apua useista maista, myös Suomesta.

Lähellä sijaitsevan, evankelisen seurakunnan pastori Geramyn tapaninpäivän saarna keskeytyi yllättävällä tavalla.

- Kuulimme kuin suuren tavarajunan äänen. Sitten ikkunoista tuli vettä valtaisalla voimalla. Kuningaskookospalmuja rytisi seinään ja yksi tuli ikkunasta sisälle kirkkoon. Ihmiset olivat sokissa. Vaikka kirkkomme sijaitsi lähellä rantaa, niin aalto ei kuitenkaan iskeytynyt siihen koko voimallaan. Myös lähellä olleet talot säästyivät. Vain sata metriä etelämpänä sijaitsevan kylän rakennukset tuhoutuivat tai vaurioituivat pahasti. Juna kaatui.

Vielä lähes pimeässä ihmisiä virtaa katsomaan juna. Aukiolle on viritetty suuri nuotio. Valkoisen, budhalaisten surulippu liehuu ensimmäisessä vaunussa.

EERO KETOLA, SRI LANKA

Lake Worthin Kotikirkon kuulumisia

Lake Worthin Kotikirkossa koetaan Hengen virvoittavaa vaikutusta. Lisätuoleja kannettiin saliin Eija Merilän 40-vuotistaiteilijajuhlissa marraskuussa. Myös Anita Riihiho-Vanin CD:n ja Mirja Riihihön runokirjan julkaisu-tilaisuus oli lämminhenkinen ja tasokas tilaisuus. Ensimmäistä kertaa Kotikirkon kynnyksen ylittäneitä oli monia ja palautteja jopa paikallislehdissä ilahduttavan myönteinen.

Pikapuolin on odotettavissa Johanna Lassilan äänite, ja allekirjoittaneeltakin putkattaa ravakka levy markkinoille ensi vuoden alussa j.H.s.

Uutisen arvoinen asia on myös se, että kaksi Kotikirkon nuorta, Timo Minkkinen ja Nanna Hyppönen suorittivat Keuruulla Ison Kirjan peruskurssin loistavin arvostuksella.

Myyjäiset ja Aarreaitta tuovat edelleenkin mukavasti tuloja lähetystyöhön. Helena Riihiho kertoi juuri Boliviasta palattuaan, kuinka näillä

varoilla saadaan aikaan isoja asioita.

Ehkä suurin ilonaihe Kotikirkossa on kuitenkin se, että Hengen läsnäolo on koettavissa ja sen seurauksena on saatu rukoilla useamman iäkkään henkilön puolesta, jotka ovat luovuttaneet elämänsä Herralle. Kastejuhlaa ollaan myös järjestämässä muu-

taman nuoren halutessa seurata Herraa kuuliaisuuden askeleissa.

Yleisesti Kotikirkossa todetaan, että on hienoa kuulua siihen joukkoon, jonka Jeesus asettaa Isän eteen ilman ryppyä ja tahraa. Siihen pääset sinäkin, kun uskot Jeesukseen.

HANNU-HEIKKI HYPPÖNEN
KOTIKIRKON PASTORI

Eija Merilä ja säestäjä Seppo Järvinen kukitettuna Eijan 40-vuotisen taiteilijanuran juhlakonsertin jälkeen.

Joulujuhla Lake Worthin Kotikirkossa (vas).

KUVAT: SINIKKA TOIKKANAN

Todistajan juhlavuoden kierros

Tämä uskollinen evankelistamme on nyt 80-vuotias. Juhlavuoden merkeissä teimme kierroksen Kanadan seurakuntiin lokakuussa. Tavallaan se oli joka toinen vuosi Todistajan tukemiseksi tapahtuva kierros. Erikoista tälle 2005 tapahtumalle oli, että pitkäaikainen päätoimittaja, Erkki Ahonen, ei ollut mukana. Tarvittiin neljä henkilöä korvaamaan hänen paikkansa!

Matkalle lähtivät yhdistyksen puheenjohtaja Lauri Tomminen puolisonsa Airin ja tyttärensä Outi Alopaeuksen kanssa sekä Lauri Karhinen.

sanoituksensa puhuivat herkkää kieltä. Ne suorastaan upposivat sydämiin. Airi Tomminen teki kaikkea mitä tarvittiin: oli mukana Tommisen triossa, duetoissa, kalenterien jakana ja kuittien kirjoittajana. Hän muutoinkin piti meistä äidillisistä huolta. Allekirjoittanut vastasi saarnamisesta ja kertaili Todistajan historiaa.

Vierailumme tavoitti seuraavat seurakunnat: Calgary, Thunder Bay, Sault Ste. Marie, Sudbury, South Porcupine ja Toronto. Lisäksi vierailu Windsorissa, Waukeganissa ja uskovien yhteinen kokous West Bankissä, British Columbiassa.

Outi Alopaeus, Airi ja Lauri Tomminen sekä Lauri Karhinen.

Täytekakku Todistajan juhlassa Vancouverin Kotikirkossa.

Lauri Karhinen esittelee Todistajaa.

Monissa seurakunnissa juotiin juhlahavut yhteisen evankelistamme, Todistajan, 80-vuotisjuhlan merkeissä. South Porcupinissa se tapahtui peräti Leinalan Leipomon täytekakun ympärillä!

Kiitos kaikille majoittajille ja avustajille palveluistanne! Piditte meitä kuin piispa pappilassa.

YHTEISTYÖN MERKEISSÄ, SIUNATEN
LAURI KARHINEN

Seurakunnissa Lauri Tomminen esitelti valaisevasti Todistajan toimintaa ja rikastutti tilaisuuksia lauluillaan. Hänen soolojaan kuunnellessa jouduin toteamaan yleisölle, että meillä on George Beverly Shea suomalaisessa muodossa. Outi Alopaeus toimi lahjakkaana pianistina ja laulajana. Hänen omat sävellyksensä ja

Kaikkialla olin yllätynyt sydämellisen avoimesta vastaanotosta. Lähdin matkalle vähän arkana, melkein piänoisen pelon vallassa. Seurakunnissa tulin aina uudelleen vakuuttuneeksi, ettei ole mitään syytä pelkoon, sillä työme on yhteinen, vedämme kortta samaan suuntaan. Kiitos ystävät rohkaisevasta käden ojennuksesta!

Missä saa synnit anteeksi?

Matti Vuorinen kertoi puhelimessa 20.12.2005 voimakkaan esimerkin Jumalan johdattuksesta:

- Olin Toronton Saalem-seurakunnan pastorina vuosina 1970-1973. Siellä ollessani sain Jumalalta selvän sisäisen ilmoituksen, että tulen menemään Asikkalaan (Vääksyyn) työntekijäksi. Torontosta käsin järjestelin jo asuntoasioitakin Asikkalan suuntaan. Toisin kuitenkin kävi. Sillä kertaa ei Asikkalassa ollut vastaanottoa, mutta sen sijaan sain kutsun Hämeenlinnan seurakunnan saarnamieheksi.

Ihmettelin tilannetta, mutta koska ei tie auennut Asikkalaan, menin vuonna 1973 syksyllä Hämeenlinnaan, jossa olin seurakunnan työntekijänä useita vuosia. Olin kuitenkin koko ajan tietoinen, että jonain päivänä tulen olemaan Asikkalassa, mutta

jotenkin asia jäi taka-alalle. Mutta sitten minulle tarjoutui tilaisuus lähteä Niilo Yli-Vainion kanssa Jerusalemiin “Uusi elämä voittaa”-kokouksiin. Siellä aivan tuntematon ihminen tuli luokseni, pyyteli anteeksi ja sanoi: “En voi sille mitään, mutta Jumalan Henki sanoi, että nyt se asia, mistä Jumala on puhunut sinulle ajat sitten, toteutuu hyvin nopeasti!”

Silloin ymmärsin, että se tarkoitti Vääksyä. Olin ollut pari viikkoa kotona Jerusalemin matkan jälkeen, kun Vääksystä tuli puhelu. Minua pyydettiin vierailemaan Vääksyssä. Kysyin: “Milloin teillä on kokouksia?” Kävi ilmi, että seuraavana torstaina Vääksyssä olisi kokous, ja lupasin siitä istumalta lähteä sinne kokoukseen.

Se oli ehtoolliskokous. Sinne mennessä rukoilin ja sanoin Jumalalle: “Vääksyläi-

set eivät tiedä mitään koko asiasta, mutta anna minulle sellainen merkki, että jos yksi ihminen tulee uskoon tuossa kokouksessa, niin asia on selvä.”

Kokous pidettiin. Olin jo päättänyt kokouksen, kun sen pienen rukoushuoneen oven eteen ajoi taksi. Kaksi naista nousi autosta, ja nuorempi kysyi itkien: “Onko tämä sellainen paikka, missä saa synnit anteeksi?” Vastasin hänelle: “Kyllä on. Tulit aivan oikeaan paikkaan.” Sinä iltana rukoilimme näitten naisten puolesta. Molemmat tulivat uskoon, sekä äiti että tytär. Myöhemmin tytär toimi n. 15 vuotta seurakunnan kirjamyynjänä.

He olivat pari kolme päivää aikaisemmin muuttaneet Outokumpusta Vääksyyn, ja juuri sinä torstai-iltana tyttärelle tuli hirvittävä synninhätä. Kumpikaan ei

tiennyt mitä tehdä, mutta viimein he päättivät tilata taksin.

Kuljettaja kysyi naisilta: “Minnekä rouvat haluavat kyydin?” Tytär sanoi, että ei ole mitään väliä, kunhan viette meidät sellaiseen paikkaan, missä saa synnit anteeksi! Kuljettaja ensin vähän häkeltyi, mutta sanoi sitten: “Kuulkaa rouvat, minä luulen, että tiedän! Jos helluntailaisten rukoushuoneella on joku paikalla, niin asia selviää siellä.” Ja kuljettaja ajoi suoraan rukoushuoneelle.

Ja niinhän siinä sitten kävi, että kun vääksyläiset pyysivät minua työntekijäksi, minulla ei ollut siihen asiaan mitään estettä! Vuonna 1980 muutimme Vääksyyn, josta sitten 1986 lensimme Thunder Bayhin.

ERKKI AHONEN

Saasteongelma

Nykyisin puhutaan paljon saasteongelmasta. Monet hyvät keksinnöt, joita ihminen on laatinut elämisen laadun parantamiseksi ja helpottamiseksi, ovat tuoneet mukanaan suuren saasteongelman.

Saaste luonnossa

Raamattu, kristittyjen kansojen ohjekirja elämää varten, puhuu myös saasteongelmasta. Tosin Raamatun antama kuva saasteesta on erilainen kuin, mistä me puhumme. Meidän käsityksemme mukaan autot, lentokoneet, teollisuuslaitokset ja radioaktiiviset jätteet ovat saasteen perisyinä.

Varsinkin länsimaissa saasteitten torjuntaan kiinnitetään nykyisin erikoisen paljon huomiota. Nämä saasteet eivät kuitenkaan riko ihmisen ja Jumalan välejä. On kuitenkin saasteita, jotka ovat vielä turmiollisempia kuin Chernopylin levittämä myrky.

Saaste ihmisessä

Jumala antoi jo alussa ihmisille ohjeet, etteivät turmiolliset saasteet pääsisi rikkomään Jumalan ja ihmisen välejä. Kolmannessa Mooseksen kirjassa sanotaan: “Älä makaa miehen kanssa niinkuin naisen kanssa maataan, sillä se on kauhistuttava teko. Älä yhdy mihinkään eläimeen, ettet tulisi saastaiseksi. Älköön kukaan nainen paritelko eläimen kanssa, sillä sellainen on luonnonvastaista. Älkää saastuttako itseänne tällaisilla teoilla. Niiden takia ovat tulleet saastaisiksi ne kansat, jotka minä ajan pois teidän tieltänne, ja myös se maa on tullut saastaiseksi. Siksi minä panen sen maan vastaamaan näistä pahoista teoista, ja se oksentaa ulos asukkaansa. Pitäkää sen tähden minun lakini ja käskyni. Älköön kukaan teistä, olipa hän pysyvä asukas tai teidän keskuudessanne asuva siirtolainen, tehkö mitään näistä iljettävistä teoista. Kaikkia näitä iljetyksiä ovat sen maan entiset asukkaat tehneet ja näin he ovat saastuttaneet maansa.” 3 Moos 18:22-27.

Rangaistus tällaisista rikkomuksista oli, että syyllinen hävitettiin kansasta. Tässä on syy, miksi Jumala tuhosi seitsemän kansaa Israelin tieltä, kun se palasi Egyptistä omaan maahansa.

Sodoman ja Gomorran kohtalosta Raamatun ilmoitus kuuluu: “Ja Herra sanoi:

Valitushuuto Sodoman ja Gomorran asukkaiden takia on suuri ja heidän syntinsä on hyvin raskas. Siksi minä aion mennä sinne katsomaan, ovatko he todella tehneet kaiken sen pahan, mistä valitetaan. Minä haluan saada siitä selvän.” 1 Moos 18:20-21.

Seuraavassa luvussa (19) kerrotaan siitä, mitä Sodomasta löytyi. Kaksi enkeliä lähetettiin tähän tehtävään. He tulivat illalla Sodomaan ja tapasivat Lootin kaupungin portilla. Loot vaati heitä tulemaan luokseen yöksi. Jakeesta neljä eteenpäin käy selväksi se, minkälaista elämää Sodomassa vietettiin ja mistä syystä valitus oli Jumalalle asti mennyt:

“Ennen kuin he olivat asettuneet levolle, kokoontuivat talon eteen Sodoman asukkaat, kaupungin kaikki miehet, niin nuoret kuin vanhatkin. He huusivat Lootia ja sanoivat hänelle: ‘Missä ovat ne miehet, jotka tulivat tänä iltana luoksesi? Tuo heidät tänne, me haluamme maata heidät!’ Loot meni ulos heidän luokseen, mutta sulki oven perässään. Hän sanoi: ‘Hyvät miehet, alkää sentään tehkö niin pahaa tekoa. Minulla on kaksi tyttärtä, jotka ovat vielä neitsyitä. Minä tuon heidät teille, saatte tehdä heille mitä haluatte.’” 1. Moos. 19:4-8.

Loot teki kalliin tarjouksen - liian suuren uhrauksen - Sodoman miehille, mutta se ei kelvannut heille. Sodomalaiset vaativat Lootin vieraaksi tulleita miehiä yhtäkseen heihin. Seuraavana aamuna Sodomasta nousi savu. Se oli tuhoutunut. Jumalan korviin tullut valitus oli totta.

Myös Uusi testamentti varoittaa samasta asiasta. Paavali kirjoittaa varoituksen roomalaisille: “Sen vuoksi Jumala on jättänyt heidät mielihalujensa valtaan sellaiseen saastaisuuteen, että he keskinäisissä suhteissaan häpäisevät oman ruumiinsa. He ovat vaihtaneet totuuden valheeseen, he ovat kunnioittaneet ja palvelleet luotua eivätkä Luojaa - olkoon hän ikuisesti ylistetty, aamen. Siksi Jumala on jättänyt heidät häpeällisten himojen valtaan. Naiset ovat vaihtaneet luonnollisen sukupuoliyhteyden luonnonvastaiseen, ja miehet ovat samoin luopuneet luonnollisesta yhteydestä naisiin ja heissä on syttynyt himo toisiaan kohtaan. Miehet ovat hairahtuneet harjoittamaan keskenään säädyttömyyttä ja saavat ansaitsemansa palkan.” Room. 1:24-

27. Jae 32: “Vaikka he tietävät Jumalan säättäneen, että ne, jotka käyttäytyvät tällä tavoin, ovat ansainneet kuoleman, he toimivat itse näin, vieläpä osoittavat hyväksymistään, kun muut tekevät samoin.”

Paavalin varoitukset jatkuvat ensimmäisessä kirjeessä korinttolaisille: “Alkää eksykö! Jumalan valtakunnan perillisiiä eivät ole siveettömyyden harjoittajat eivätkä epäjumalien palvelijat, eivät avionrikkoajat, eivät miesten kanssa makaavat miehet, eivät varkaat eivätkä ahneet, eivät juomarit, pilkkaaajat eivätkä riistäjät.” 1. Kor 6:10-11. Edellä oli monia asioita, joista Jumala sanoo, että niiden harjoittajat eivät peri Jumalan valtakuntaa.

Ei ainoastaan Paavali kirjoita varoituksia, vaan myös Pietari: “Ei Jumala säästännyt enkeleitäkään, jotka olivat tehneet syntiä, vaan syöksi heidät kahleissa manalan pimentoihin odottamaan tuomion toteuttamista. Eikä hän säästännyt muinaisajan maailmaa, vaan antoi vedenpaisumuksen hyökätä yli jumalattoman ihmiskunnan. Kuitenkin hän pelasti Nooan, vanhurskauden julistajan, ja seitsemän muuta. Jumala tuomitsi Sodoman ja Gomorran kaupungit polttamalla ne poroksi ja antoi näin varoitavan esimerkin vastaisten aikojen jumalattomille. Sen sijaan hän pelasti hurskaan Lootin, jonka mieltä jumalattomien rietaus painoi. Päivästä päivään tuo hurskas mies sydämessään kärsi, kun hän joutui elämään heidän keskellään ja katselemaan ja kuuntelemaan heidän jumalattomuuttaan. Herra siis voi pelastaa koetuksesta ne, jotka häntä pelkäävät, mutta jumalattomien hän antaa rangaistuksen alaisina odottaa tuomion päivää - varsinkin niiden, jotka seuraavat saastaisia ruumiin haluja ja halveksivat Herraa ja hänen valtaansa.” 2 Piet. 2:4-9.

Jumala on pitkämielinen. Hänen rangaistuksensa ja lupauksensa joskus viipyvät: “Ei Herra vitkastele täyttäessään lupastaan. Vaikka hän joidenkin mielestä on myöhässä. Päinvastoin hän on kärsivällinen teitä kohtaan, koska hän ei halua kenenkään tuhoutuvan, vaan tahtoo, että kaikki kääntyisivät.” 2. Piet. 3:9.

Lootista annetaan lausunto, että hän oli hurskas ja kiusautui siitä elämästä, minkä keskellä eli. Varmaan hän oli yksi niistä,

jotka valittivat asiasta Jumalalle, ja näihin valituksiin tuli vastaus.

Saasteongelman alkuperä

En halua tässä kirjoituksessa esittää omia mielipiteitäni. Jumala ei kuitenkaan toimi niiden mukaan, vaan hän toteuttaa oman sanansa. Aadam ja Eeva olivat ensimmäiset ihmiset, jotka toteuttivat omia mielipiteitään. He kuuntelivat väärää opettajaa ja tulivat petetyiksi. Tapautui syntyinlankeemus. Synti saastuttaa ihmisen ja katkaisee yhteyden Jumalaan.

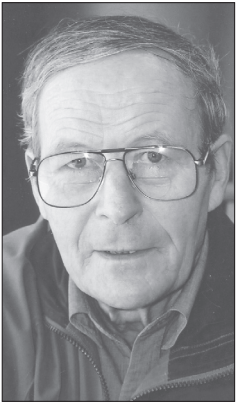
Saasteongelma alkaa ihmisen sydämes-tä. Raamattu kehottaa pitämään sen puhtaana Jeesus sanoi kuulijoilleen: “Sydämen kyllyydestä suu puhuu!” “Se mikä tulee ihmisestä ulos, se saastuttaa ihmisen. Juuri ihmisen sisältä, sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, ja niiden mukana siveettömyys, varkaudet, murhat, aviorikokset, ahneus, häijyys, vilppi, irstaus, pahasuopuus, herjaus, ylpeys ja uhmamieli. Kaikki tämä paha tulee ihmisen sisältä ja saastuttaa hänet.” Mark. 7:20-23.

Saasteongelman ratkaisu

Jumalan on rakkaus. Ihminen on hänelle arvokas. Jumala tahtoo, että ihminen ei huku saastaisuuteensa. Siksi hän tahtoo puhdistaa hänet ja säilyttää puhtaana iankaikkisuutta varten. Tähän puhdistusteh-tävään hän lähetti oman ainoan poikansa Jeesuksen, ja kaikki, jotka uskovat häneen, saavat syntinsä anteeksi hänen kauttaan. Raamattu sanoo: “Kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.”

AULIS LAPPALAINEN

Lainaukset Raamatusta on Suomen evankelisluterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön ottamasta suomennoksesta.

Mitä kuuluu Matti ja Sirkka-Liisa Vuoriselle

Puhelimeen vastasi tuttu ääni. Vaikka valtameret ovatkin pitäneet pitäneet meitä erillään, juttutuokio 20.12.2005 käynnistyi Matti Vuorisen kanssa niin joskus nuoruudessa. Matti oli vasta 18 vuoden ikäinen, kun hän vuonna 1959 lähti Kymenlaakson pikkuteltan telttamestariksi, sitten raamattukouluun, jonka jälkeen Inkeröisiin, Lappiin ja armeijaan. Meriväestä vapauduttuaan Matti otti pestin Helsingin Saalemin nuorisotyöntekijäksi, sitten Heinolaan ja Lahteen. Lahden kausi jäi lyhyeksi, sillä Suomessa riehunut aasialainen flunssa iski Matin kurkkuun niin rajusti, että puhuminen piti lopettaa. Sairasloma jatkui toista vuotta, jonka aikana sekä Matti että Sirkka-Liisa opiskelivat englantia koko syksyn Raamattuopistolla.

Vuonna 1970 Toronton Saalemseurakunta pyysi Vuorisia työntekijöikseen. Matti ei pannut aikarajoituksia. Ajatteli vain mielessään, että pari kolme vuotta kuitenkin palvellaan. Ja niinhän siinä kävikin, muutto takaisin Suomeen tapahtui vuonna 1973.

Vuoriset ovat palvelleet myös Thunder Bayn Saalemseurakuntaa 1980 luvun alussa. Matti oli innostunut siirtolaistyöstä ja muistelee hyvällä aikaansa Kanadassa: "Toronton seurakuntaan kuului niihin aikoihin n. 250 jäsentä. Seurakuntaväki oli niin aktiivista, että se vastasi n. 500 hengen seurakuntaa Suomessa. Sama tilanne oli Thunder Bayssa 150 hengen seurakunnassa, jota palvelin vuosina 1986-1989. Molemmilla seurakunnilla oli mahtavat musiikkivoimat, ja puhujia sekä muuta aktiivista väkeä löytyi yllin kyllin. Koin siirtolaistyön erittäin mielekkäänä. Työ oli mielenkiintoista. Toiminnallinen puoli oli helppoa, koska väki oli niin aktiivista. Muutotkin olivat kivutomia. Mitään kulttuurisokkia en kokenut kumpaankaan suuntaan. Kutsumus ja johdatus olivat niin suuria asioita, että ei ollut väliä, missä työtään teki, kun vain tiesi olevan-

sa oikealla paikalla." Matilla on uransa aikana ollut paljon vaikeuksia kurkkunsa kanssa. Se on pari kertaa siirtänyt miehen sairauslomalle. Sairaudet rajoittivat Matin tehtäviä, mutta hän ei jäänyt toimetta, vaan otti tehtäväkseen määrällisiä projekteja. Viime vuosina on ilmennyt myös muita ongelmia: mm. veritulppa molemmissa kehkoissa. Nyt on 5-6 vuotta mennyt sairauslomalla ja eläkkeellä.

Asikkalassa on kylä nimeltä Kalkkinen. Matti hörähti puhelimeen: "Olen nyt Kalkkisten rukouspiirin vetäjä!

Nykyisin säestelen laulut seurakunnan eläkeläispiirissä ja säestän myös eläkeläisten kuoroa."

Sirkka-Liisa

Sirkka-Liisa oli valmistelemassa joulua, kun kutsuttiin puhelimeen. Lapset olivat tulossa joulua viettämään, ei kuitenkaan yhtäaikaan, vaan lomittain. Sirkka-Liisa kuitenkin tempautui jouluireistään hetkeksi puhelimeen.

Tytär, Sari, perheineen on asunut Yhdysvalloissa, samoin vanhin poika Juha, joka

on parhaillaan muuttopuuhissa Seattlsta Suomen kautta Englantiin. Nuorin poika, Petri, on eglanninopettaja. Lastenlapsia on kaikkiaan 5 ja kuudes on tulossa.

Sirkka-Liisa koki Kanadan vuodet elämää rikastuttavana ja mielenkiintoisina ja totesi: "Siellä virkistyi, kun sai uusia virikkeitä, ja siirtolaisaika muistelemme usein lämmöllä!"

Yleensä eläkeläiset sanovat, että eläkevuodet ovat kii-reisempiä kuin työvuodet, mutta Sirkka-Liisa ei ole samaa mieltä. "Nyt on aikaa enemmän, mutta emme ole jääneet toimeettomiksi, vaan teemme projektiluontoisia tehtäviä. Ne ovat omiaan antamaan virikkeitä ja pirteyttä elämään. Kun Sari ja Juha olivat Yhdysvalloissa, niin teimme sinne muutaman matkan, mutta nyt taitavat matkat Amerikkaan jäädä!"

Mutta eihän sitä koskaan tiedä Jumalan teitä ja johdattusta; Aabraham oli satavuotias ja Saara 90-vuotias, kun heistä sai alkunsa suuri kansa!

ERKKI AHONEN

Elämän iltapäivä

*Kun vuosia lisää sain,
kompastuin,
ihan nenälleni lensin.
Ystävät riensivät auttamaan,
vaan Mestari ehti ensin.*

*Hän ystävä kaikkien ihmisten
osaaottava ymmärtäväinen
ojentaa kätensä lämpöisen,
kun toisten katse on jäinen.*

*Taas kerran mä ymmärsin
yksinäin
en voi minä tietäni jatkaa.
On parasta turvata Hünehen,
joka osaa mun matkaani johtaa.*

*Vieläkin paljon mä tekisin.
On tahtoa jäljellä kyllä.
Vaan mieli on maassa useinkin,
kuin lapsella hyljättyllä.*

*En kykene mihinkään
totean,
vaikka kuinka mä yrittäisin.
Joku muu on parempi kaikessa
aina kuitenkin toiseksi jäisin.*

*Ehkä kerran edessä istuimen
minä palkkaani oottaessain
kuulen äänen hellän ja taivaallisen
palkan pienuutta katsellessain:*

*"Teit parhaasi, siinä on kylliksi
en muuta mä odottanutkaan,
oli talenttisikin vähäinen
liikaa sulle en uskonutkaan.*

Soile Vuotilainen

JATKOA SIVULTA 2

Moitteettomuuden lankku

tuntemattomat maisemat vilistä ympärillä. "Ollaanko tiellä," kysyi vaimo. "Ollaan, ollaan, anna mennä vain," vastasi mies ja pyöritteli karttaa käsissään sen mukaan kuin tie mutkitteli.

Vaimo aina välillä kysäisi suuntaa ja viimein hänen kärsivällisyytensä loppui. Vaimo pysäytti auton, otti kartan käteensä ja huomasi, että mies oli kaiken aikaa lukenut ihan tosissaan sienikarttaa! Ei ole samantekevää, miten yritämme suunnistaa Jumalan valtakuntaan.

Jumala on antanut meille kartan aina perille asti, ja Raamattu sanoo, "ettei hylkään eksy tältä tieltä". Kirjanoppinut yritti hyvillä töilläään selviytyä, mutta se ei

ollut tarpeeksi. Jeesus sanoi hänen olevan lähellä mutta ei sisällä.

Taivasasiat ovat sellaisia, että ne koskettavat jokaista matkamiestä tässä maailmassa. Itsekukin mielessään pohtii ja ajattelee sielunsa pelastusasioita. Me suomalaiset usein tahdomme tehdä sen siellä omassa hiljaisessa nurkassamme. Iankaikisuusasioita emme voi noin vain työntää pois luotamme, koska ne ovat olennainen osa ihmistä, ja vielä kaikkein todellisimpia. Tämä näkyvä elämähän katoaa, mutta iankaikkinen on todellista ja pysyvää.

Jotkut yrittävät tehdä ihmisestä lopullisesti häviävän. Johtuneeko se siitä, että kaatoamaton sielu koetaan liian todellisena. Ihmisellähän on taipumus tuudittaa itsensä jonkinlaiseen väliaikaiseen luulotteluun, että sielun asiat olisivat kunnossa, ilman että niitä on koskaan haluttu kuntoon laittaakaan. Tällaisessa tilanteessa moni

ihminen asettaa jalkansa tukevasti moitteettomuuden lankulle. Mutta se ei auta tänäkään päivänä. Lankku oli kirjanoppineelle lyhyt ja se on lyhyt vieläkin jokaiselle, joka yrittää sillä seisoa.

Taivaaseen vain yksi silta

"Niin päätämme siis; että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja..." Kristus tuli sillaksi taivaan ja maan välille. Tämä silta koeteltiin jo silloin, kun ryöväri ristillä Jeesuksen vieressä vastaanotti kohdalleen Jumalan armon. Tällä ryövärillä ei liene ollut hyviä tekoja - murhamies. Kuitenkin Jeesus sanoi hänelle: "Tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa."

Jumalalle ei kelpaa yksikään tuuma meidän moitteettomuudestamme, mutta Golgatalla rakennettiin silta, jonka Jumala hyväksyy. Nyt voi jokainen yltää taivaaseen, koska silta on rakennettu, vihitty ja koetel-

tu. Oletko käynyt tämän sillan kautta Jumalan yhteyteen.

Jeesus itse sanoi: "Joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, hän on varas ja ryöväri." On vain yksi tie, yksi silta, yksi mahdollisuus. Ota vastaan lahjaksi Jeesuksen ristillä hankkima vanhurskaus.

Hyvin onnistuneelle ihmiselle tämä silta harvoin kelpaa. Siksi Jeesus sanoikin: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat."

Syntinsä tunteva ihminen voi ainoastaan käyttää tätä siltaa. Hänestä tulee kertaheittolla armahdettu syntinen. Armahdettu ei ole koskaan ihmisten silmissä täydellinen. Mutta kun Jumala katselee tällaista ihmistä poikansa veren kautta, on hän Jumalalle kelvollinen.

"Autuas on se, jonka rikokset on anteeksi saatu".

LAURI TOMMINEN

Walter Tuokkola avioliittoon ja Torontoon

Entinen Vancouverin Bethel-seurakunnan nuorisotyöntekijä, Walter Tuokkola, avioitui marraskuussa Porissa, Suomessa ja palasi Sonja-vaimoa rikkaampana takaisin Kanadaan. Avioliittoon siunaamisen suoritti Walterin isä, lähetyssaarnaaja Sam Tuokkola.

Walter aloitti tehtävät Toronton Saalemissa tammikuun alussa. Hän joutuu aluksi hoitamaan kah-ta virkaa, kunnes Toronton Saalem-seurakunta saa Mika Yrjölän tilalle uuden senioripastorin.

Herran kämmenellä

*Mä muistan nuoruuteni päivän sen,
kun kohdata sain Herran Jeesuksen.
Niin ihmeellinen riemu rinnan täytti,
maa, taivas, metsät, kaikki kauniimmalta näytti.*

*Hän antoi elämäni tarkoituksen,
tyydytti sydämeni kaipauksen.
Sain Jeesuksessa parhaan ystävän
ja seurassansa onnen kestävän.*

*On päivä päivältä hän voiman suonut,
vaaroissa varjellut ja turvan tuonut.
On murheisiini tuonut lohdutuksen
ja arjen askareihin siunauksen.*

*Hän avukseen on tullut tappioissa,
kun haavoittunut olen korven koleikoissa,
sitoen haavat, lammastansa kantain,
ja yhä uudestaan taas anteeks antain.*

*On luvannut hän aina kanssain olla,
puolustajani viimeisellä tuomiolla.
Mun syntini hän maksoi Golgatalla,
saan siksi elää armahduksen alla.*

*Jos lasken siunaukset - niitä riittää,
kunpa osaisin mä niistä kyllin kiittää.
Hän on aina ollut paimenenä hellä,
on ollut hyvä elää Herran kämmenellä.*

H. Koivistoinen

Isä, minuun koskee

Joskus elämä puristaa kovasti, tekee kipeätä. Järkyttävät tapahtumat, menetykset, odottamattomat muutokset olosuhteisiimme voivat viiltää syviä haavoja ja saattaa meidät ihan sokkitilaan. Kyselemme: "Miten näin voi tapahtua? Kuinka se on mahdollista? Miten tästä pääsee eteenpäin - miksi, Jumala, miksi?"

Ja kuitenkin, jossain tuolla syvällä tiedän; kaikki on Jumalan käsissä ja hallinnassa. On ihana lepo ja rauha kipujen ja kaaoksen keskellä. Se on sitä ylläluonnollista rauhaa, mitä Jumala on luvannut: "...ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa." Fil. 4:7.

Olipa minun tilanteeni mikä tahansa, vaikka kävelisin ontuen! Vaikka olisin ruma ankanpoikanen, vaikka rintaani raastaisi tuska ja olisin jähmettynyt

paikalleni, enkä pääsisi askeltakaan eteenpäin, voin kuitenkin viestittää jotain Jumalalta. Voin välittää Jumalan rakkautta toiselle ihmiselle, en itseltäni vaan häneltä. Se on minun tehtäväni, minun osuuteni. Minulla ei ole mitään annettavaa, mutta Jumalalla on. Rukoukseni on, että saisin olla kuin juomalasi, jonka oma kosteus ei voi kenenkään janoa tyydyttää, mutta kun Jeesus, elävä vesi, täyttää sen lasin, niin siitä voi tarjota janoiselle. "Kristus teissä, kirkkauden toivo." Kol. 1:27.

Silloin kipuni saavat tarkoituksen - elämäni saa tarkoituksen.

MARJO ARPONEN

Hellen Worlin pääsi taivaan kotiin jouluksi 2005

Hellen Worlin (o.s. Tilus) syntyi uskovaisten kodin lapsena toukokuun 16. päivänä 1916 Buffalos-sa, South Dakotassa. Hän tuli henkilökohtaiseen uskoon vuonna 1931. Samana vuonna Hellen sai Pyhän Hengen kasteen ollessaan rukoilemassa luterilaisen kirkon alttarilla. Hänet kastettiin uskovien kasteella 18.6.1932.

Vuodesra 1934 lähtien hän opiskeli North Central-raamat-tukoulussa. Päästyään raamat-tukoulusta 1937 hän matkusti länsirannikolle, jossa hän palveli Assemblies of God-seurakuntien lähettinä osallistuen pääasiallises-ti lapsi- ja nuorisotyöhön. Vuonna 1939 hänet siunattiin May Isaacsonin työtoveriksi.

Hellen palveli paikallisena työntekijänä mm. Newellissä (SD), Butlessa (MT), San Franciscossa (CA) ja Winlockissa (WA). Vuonna 1945 hän sai Assemblies of God-seurakuntien pastoriin valtakirjan.

Kesällä 1949 hän solmi avio-liiton pastori Rudolph Worlinin

kanssa, jonka jälkeen he toimivat yhdessä. He palvelivat ensin Duluthin seurakuntaa vuoteen 1958 saakka, jolloin muuttivat New Yorkiin. New Yorkissa he toimivat 11 vuotta ja muuttivat 1969 Waukeganiin, jossa palvelivat elämänsä loppuun saakka.

Sekä Hellen että hänen puolisonsa Rudolph olivat kokosydämisistä Herran palvelijoita, jot-

ka eivät etsineet omaansa, vaan tekivät työnsä Jeesukselle. Olosuhteet, joissa he toimivat, olivat vaatimattomat Duluthissa, New Yorkissa samoin kuin Waukeganissa, mutta he olivat uskollisia paikallaan.

Hellenille ja Rudolphille syntyi kaksi lasta: Allan ja Pricella, jotka jäivät kaipaamaan äitiään. Allan jatkaa isän ja äidin kutsumustyötä palvellen erään Assemblies of God-seurakunnan pastorina Wisconsinin osavaltiossa.

Hellen oli viimeiset kolme vuotta Rolling Hills Manor-hoitokodissa (Zion, Illinois), jossa hän sai kutsun kotiin jouluaatto-na 24.12.2005.

Kun kävimme häntä katsomassa ennen hänen kuolemaansa, hän oli tyytyväinen osaansa. Hän kiitti Herraa, ja kun tilaisuus tuli, hän vielä vanhuudessaankin todisti toisille potilaille ja rukoili heidän puolestaan. Meille jäi valoisia muisto rakkaasta Hellenisaresta.

UUNO VESANEN

Siunattua vuotta 2006
Riku & Anne Tuppurainen
48 Kasteelstraat
1600 Sint Pieters Leeuw
BELGIUM
rtuppurainen@paoc.org
tel. office +32-(0)2-334 8555
tel. home +32-(0)2-567 2731

Siunattua Uutta Vuotta!
Aarno ja Soile Vuotilainen
P.O. 269
Richards Landing ON
P0R 1J0

Siunausta Uudelle Vuodelle!
Tellervo Erkila
Derek, Gem ja Kai Erkkilä Lively ON
Derek ja Marita Roque Chilliwack BC
Kristen Erkila Goyang City South Korea
Markus Erkila Toronto

Iskaniukset Boliviaan

Oiva ja Riitta Iskanius siunattiin kahden kuukauden lähetysmat- kalle Boliviaan 1.1.2006 Van- couverin Kotikirkossa. Afrikan lähetyssaarnaajat Aulis ja Anne Lappalainen toimivat siunaajina.

Iskaniusten lähetysmatkan tar- koituksena on kesäkoulujen jär- jestäminen ja pitäminen Suuren alueella.

Oiva ja Riitta aloittivat Boli- viassa ollessaan pyhäkoulutyön, joka on kantanut runsasta hedel- mää.

Juhani Laitinen Lännelle

Laulajaevangelista Juhani Laiti- nen, joka toimi Calgaryn seura- kunnan pastorina pari vuotta siten, tekee vierailun Vancouveriin ja Calgaryyn helmikuussa. Laiti- nen tekee nykyisin evankelioimis- työtä suur-Helsingin alueella.

Toimikuntien kokoukset Sud- buryn Talvipäivillä torstaina 23.02.

Mission Press Society (jäsenkoko- us) klo 10
Lähetystoimikunta klo 13
Neuvoa-antavat veljet klo 15

HALUAN TILATA TODISTAJAN

Nimi _____

Osoite _____

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä
Mission Press Society
Tilausohjeet ja hinnat sivulla 2

- Mission Press Society
- 1920 Argyle Drive
- Vancouver BC V5P 2A8
- Canada

Uudet hinnat 1.2.2006 alkaen

Kanadassa \$26.00 CDN

Kanadasta USA:aan \$32.00 CDN

Lentoposti international \$36.00 CDN

USA \$26.00 USD

USA International \$30.00 USD

Suomesta 30 euroa

Irtonumero \$3.00 CDN 3.00 euroa

Sudbury, Ontario

SIION

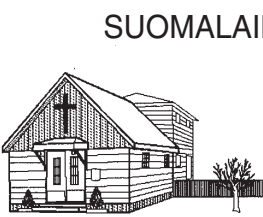
SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church Pastori Paavo Korpela
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 *Fax* (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su • Aamukokous	klo 10:00
English Worship	klo 11:30
Ti • Lähetyspiiri	klo 14:00
Ke • Lastenkerho	Klo 18:00
To • Raamattutunti	Klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church
P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

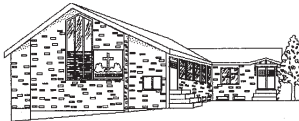
Su • klo 8:30	Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00	Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00	Sanan ja Rukouksen ilta

Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church
891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com
Pastori Mikko Tervo 705 253 7797

Sunnuntaina:	Klo 10:00 (English Service)
	Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin:	Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin:	Klo 19:30 Youth Meeting
Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in English. Translating into English in other meetings too - if needed!	
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427	

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista Liisa Liedes
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 *Fax* (807) 767-7587
Pastori Marko Selkoma *Puh.* (807) 767-0464
Pastori Darren West *Puh.* (807) 344-1779

Su • klo 10:00	Aamukokous ja pyhäkoulu
Sunday • 11:30 am	Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00	Iltakokous
Ti • Ke • To • klo 11:00	Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00	Rukouskokous
Thursday • 7:00 pm	Bible study & Prayer meeting
Friday • 7:00 pm	Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 7:00 ("HOT FM" 103,5 sekä 104,5 .)	

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!****
**** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.****
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 *Fax.*(416) 222-3356

Pastori Walter Tuokkola

Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Su • Aamukokous suomenkielinen	klo 10.00
English Service	11.30
To • Sanan ja rukouksen ilta	klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting	klo 19.30

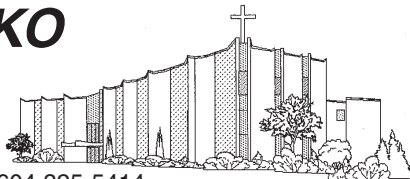
Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 *Fax* 604 325-5414
Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori Teuvo Valkama 604 433-7956

Pastori Markku Vainio 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu	klo 11:00
English service	klo 11:00
Ke • English Bible study	at 7 PM
To • Sana ja rukous	klo 19:00
Pe • Youth meeting and Cell	at 7 PM

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen *Puh.* (250) 381-2418
Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö Sinikka Lukkarinen *Puh.* (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori Hannu-Heikki Hyppönen
(561) 493-4127
kirkolle (561) 533-5716
Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00	Aamukokous, pyhäkoulu & varh. nuoret
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ti • klo 17:00	Lähetyksen ystävät
To • klo 19:00	Sana ja rukous
Pe • klo 19:00	Nuorten ilta
Su • klo 9:00	Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta WPBR 1340 AM
	Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110

Let's meet Maaria!

God hears and answers prayers

Finnish-Canadians have been pleased to see many of our young men go to bible school in Finland and return with not only their degrees, but with wives. So happened with Torontonians Sam Arra. His wife, Maaria served Saalem Church through the past summer as part of a practicum for her BA degree in theology. Having now returned to finish their studies at Iso Kirja Bible College, they plan to return to Toronto after the birth of their first child in the new year. "God does hear our prayers and answers them, no matter how impossible they may seem in our own eyes," is Maaria's life motto and her life can testify to this.

Maaria Johanna Katariina was born to Airi and Veli-Matti Vollakka in Helsinki, Finland, their only child, and an answer to prayer. Her family relocated to Kajaani in her childhood, where she attended a music school, learning to play the kantele (a Finnish table-harp), and travelling all over Europe with a music group. Travelling opportunities with her parents also included Israel, Italy and England. When she was 15, Maaria was able to fulfill a lifetime dream of studying English and working with children, when she travelled to Vancouver for the first time to visit and help a friend who was a nanny. "This is when I fell in love with Canada," says Maaria, "and since then, it has been my dream to

marry a Canadian man and move to Canada".

When Maaria was 14 at her church's summer kid's camp, she made the commitment to follow Christ. The years have brought its share of joys and hardship to her and her family, but God was there with her through all those times. "God knew me and saw my life's situations even before I knew God. Now that I know God, and my whole family belongs to Him, I know true joy," Maaria rejoices. Part of that joy was being able to see many cultures, and being able to sing and make music.

In the fall of 2002, Maaria started studies at Iso Kirja Bible College, where she met Sam. Within a few weeks of meeting, they began to date. "I knew he was the one. God had answered my prayers in finding a Christian, Canadian man who spoke both English and Finnish," Maaria smiles. In the summer of 2004, they were married, and now, as they anticipate the birth of their first child, Maaria will see the answer to another prayer. "It has always been my dream to become a mom and to receive this wonderful gift that God is giving to us. God has entrusted Sam and I to raise this child, a wonderful feeling."

Maaria's plans include continuing her studies one day, but sees her role as caring for her child at home as Sam continues his

studies in Finland. Maaria and Sam aren't completely sure of what kind of ministry God has in store for them, but they feel that their place is in Finland at this time. "My heart is for music and children's ministry, and Sam has a heart for working with foreigners (English speaking) in Finland. But we are ready to go where God will send us, be it the mission field, Canada, Finland, or elsewhere."

Maaria would like to encourage other young people with a verse from Proverbs

that she has found to be true: "Trust in the Lord with all your heart and lean not on your own understanding; in all your ways acknowledge Him, and He will make your paths straight."

As Sam and Maaria enter into this new stage of life, they carry with them the prayers and blessing of many friends in Toronto who look forward to seeing them in Canada very soon!

SMR

"Do this in remembrance of me"

We went with colleagues to a fine Belgian restaurant to eat. We had been working hard that week sitting from morning to late afternoon talking, planning, and thinking through some of our future strategies of Fida International in the countries

where we are working. The atmosphere was euphoric: we had survived another day of meetings; we needed to get out of the working mode into something else. There we were enjoying the presence of each other whom we had not seen for some time

because we each came from different countries. With nostalgic feelings, we reflected on experiences that we had shared over the years and narrated events that had taken place recently in our lives in our respective countries.

As the mouth-watering meals arrived, one of my colleagues took the loaf of French bread before us and handed a piece to each one of us and told us to eat. As we were eating he told us "this is the body of Christ." Then he told us to take the glass that we before each one of us and encouraged us to drink, letting us know "this is the blood of Christ."

It happened so suddenly, in such an informal, almost sacrilegious place – a restaurant and not in the shadow of a temple that had a cross on the wall. There were no "priests" (although there were plenty of missionaries sitting at the table) dressed in religious gowns reading sacred texts in pious voices. The script was spontaneous, unrehearsed. It took place in the presence of friends having a joyous time. We did not have time to prepare ourselves. There wasn't a somber atmosphere that I have usually associated with the Lord's Supper. I did not have a chance to create a guilty feeling that so often has haunted me when this same event takes place in church. It came so quickly and was over just as abruptly. As expeditiously as it had started, it was over. It did in no way infringe on the pleasant atmosphere that had pervaded

the evening.

Reflecting on it later, my friend had brought a fresh understanding of "communion" that is characteristic of the Lord's Supper that was more apparent in the early church. The Last Supper was a Passover meal, a celebration, a joyous meal eaten in remembrance of deliverance from slavery. The early church ate what they called "the Agape" – a Love Feast, a festive meal to foster and express mutual affection and concern for one another together when they broke bread. This aspect of the eucharist unexpectedly had come to me in a new way. Somehow we had encapsulated the spirit and format of what it was like so long ago and contextualized it into our setting.

What had brought us together in a small, poor African country? It was our commitment to Christ. He was the unifying factor. In the eating of the bread and drinking of the wine we were acknowledging that fact. It was a fleeting, momentary glimpse, a reminder of him, who played such a large part of shaping our lives. Even though his significance is great, he sometimes gets smothered behind our busyness. My colleague stopped us with the bread and the wine for a moment to reflect, to remember, to proclaim. It was shared in fellowship with each other and in the presence of him of him who had brought us to Africa. We did it in remembrance of him.

HANNU O. HAPPONEN

KANADAN JA USA:n SUOMALAISTEN HELLUNTAISEURAKUNTIEN

TALVIPÄIVÄT

SUDBURYSSA 23. – 26. 02.2006

1843 Paris Street, Sudbury, ON P3E 3C5

Puh. (705) 522-2164

Avajaisjuhla	torstaina 23.02.	klo	19:00
Ohjelmaa koko päivän	Pe. ja la. alkaen	klo	9:00
Juhlakokoukset	iltaisin	klo	19:00
MUSIIKKIJUHLA	lauantaina 25.02.	klo	19:00
Ehtoolliskokous	sunnuntaina 26.02.	klo	9:00

SIION-SEURAKUNNAN 70-VUOTISJUHLA

Sunnuntaina 26.02. Klo 11:00am.

TERVETULOA JUHLIMAAN!

Majoitusmestari: Viljo Perttula
RR#3 Site 16, Box 2, (4 Perttula Rd) Sudbury, ON P3E 4N1
Puh. (705) 522-3935 Fax. (705) 522-4386